

קונטֿרָס

סליחה ומחילה

יגלה לכל בר ישראל את גודל המעללה של האדם הזוכה לסלול חרופין וגדופין, כי על-ידי זה זוכה לכפרת עונות, והקדוש ברוך הוא סולח ומוחל לו על כל העבר שלו, ועל-כן אשר מי שזוכה לסלול את אלו החרופין והגדופין ומקבלם באהבה, וזה ימשך עליו אור השכינה.

*

בנוי ומperf על-פי דברי
רבינו הקדוש והנורא, אור הגנו והצפן,
ביצינא קדישא עלאה, אדורנו, מורהנו ורבנו,
רבי נחמן מברטלב, זכותו יגן علينا.

ועל-פי דברי תלמידו, מורהנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רוז לא אניס ליה
רבי נתן מברטלב, זכותו יגן علينا,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, בתובים ומאמרי חכמיינו
הקדושים מגمرا ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברטלב
עה"ק ירושלים טובב"א

מזהרא"ש נ"י אמר, שאדם צריך לקבל
כל הבא עליו באחבה, ולא יקרה תגר
עליו יתברך, ועל-ידיזה יצלייח דרכו,
כפי ברגע שאדם קורא תגר מכל מה
שעובר עליו, על-ידיזה מסתבח בצרות
יותר גדולות, ולהפוך בשאיינו קורא תגר
מכל מה שעובר עליו, על-ידיזה זוכה
שמוחלין לו על כל עונותיו.

(אמרי מזהרא"ש, חלק ב', סימן תקל)

קונטֿרָס

סְלִיחָה וּמַחִילָה

.א.

בָּנִי וּבְנוֹתִי הַיְקָרִים ! עֲלֵיכֶם לְדִעָת , כִּי חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ברכות יב): כֹּל הַעֲוֹשָׂה דָּבָר עֲבָרָה וּמַתְּבִּישׁ בָּזֹ, מַוחְלֵין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו ; אָם הַיִּתְּמֻמָּן יְזָעִים אַיִלּוּ מִשְׁחִיתִים וְאַיִלּוּ מִזְיקִים נְגַרְאִים עַל-יִדְיָיָךְ כֹּל חַטָּא וּעֹזֹן, הַיִּתְּמֻמָּן נְבָהָלִים מְרַב פַּחַד, כִּי כֹּל הַצְּרוּת וּהַיְסּוּרִים, הַמְּרִירִות וּהַהְרַפְּתָקָאות, הַעֲגָמת נְפָשָׁת וּחְלִישָׁת הַדִּעָת, שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם, הַכָּל רַק מִחְמָת חַטָּאוֹת הַמְּרַבִּים שַׁחֲטָא יָמִים וּשְׁנִים לְפָנָיו יַתְּבִּרְךָ, כִּי אָפָלוּ עַל-יִדְיָךְ חַטָּא אֶחָד בָּזָר אֶלְפִּים וּרְבָבֹת מִשְׁחִיתִים וּמִזְיקִים, אֲשֶׁר מִסְבָּבִים אֹתוֹ כְּחִידְקִים, וְהֵם הַמְּצֻעָרִים וּמִעִיקִים לוֹ, וּמֵהֶם הוּא סּוּבֵל כָּל מִגְּנִי עֲנִיות וּדְחִיקָות, צְרוּת וִיסּוּרִים וּמְחַלְקָת בָּבִית, וּהֵוא מִבְּהָל וּמִבְּלָבָל וְאֵינוֹ מִשְׁבָּב כָּל, וְאֵינוֹ יִכְּלֶל לְהַרְגָּעָה אָפָלוּ רַגְעָ, וּנְגַעַשָּׁה

עֲצֹבֵנִי מְאֹד. וַהֲכָל נָעָשָׂה אֶפְלוּ מַחְטָא אֶחָד שְׁחַטָּא וּפְגָם
נָגְדוֹ יִתְבָּרֶךְ, שְׁעַל-יִדְיֶזֶה גּוֹרָם לְעַצְמוֹ אֶת כָּל הָאֲרוֹת
וְכָל הַיִּסּוּרִים וְהַמְּרִירּוֹת, וַמְּכָל שְׁבֵן מֵשְׁחַטָּא פְּعָמִים,
וַמְּכָל וְכָל שְׁבֵן מֵשְׁחַטָּא מֵאָה פְּعָמִים, וַמְּכָל שְׁבֵן וְכָל
שְׁבֵן מֵשְׁחַטָּא אֶלְפִּי פְּعָמִים, פָּאַשְׁר מִצְרֵי עַכְשֹׁו, שִׁישָׁ
בְּנִי-אָדָם שַׁעֲבָרוּ, רְחַמְנָא לִישּׁוֹבָן, עַל כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה,
אֲשֶׁר עַל-יִדְיֶזֶה בָּרָאוּ מִשְׁחִיתִים וּמִזְיקִים לִמְלִוּונִים וְהָם
מִסְבָּבִים אַוְתָם כְּחִידְקִים קְטָנִים, עַד שָׁאָמָרוּ חַכְמָינוּ
הַקָּדוֹשִׁים (ברכות ו.): אַל-מָלֵי נִתְנָה רִשׁוֹת לְעֵין לְרָאֹת,
אֵין כָּל בָּרִיה יִכּוֹלָה לְעַמְדָה מִפְנֵי הַמִּזְיקִין וּכְיוֹן, כָּל
חַד וְחַד מִינָן אֶלְפָא מִשְׁמָאֵלִיה וּרְבָבְתָא מִימִינִיה וּכְיוֹן
[כָּל אֶחָד מַאֲפָנוֹ אֶלְפָא (מִזְיקִים) מִשְׁמָאֵלָו, וּעֲשָׂרָה
אֶלְפָא מִימִינָנוּ], עֵין שֶׁם; וּמְהָם כָּל הָאֲרוֹת וְהַיִּסּוּרִים
וְהַמְּרִירּוֹת וְהַעֲקֻמּוֹמִיות שְׁעוֹבָרִים עַל הָאָדָם, וּכְמַעַט
שָׁאֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן זֹאת, אֶלְאָהַקְדּוֹשָׁ-בָּרוּךְ-הִיא מְרֻבָּ
רְחַמְנָתוֹ שְׁמַרְחָם עַל בְּרִיּוֹתָיו הַקָּדִים רְפֹאָה לְמַכָּה,
כִּי שִׁיחַבְפּוּ כָּל עֲוֹנוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם, וּמִסְבָּבָ עַמּוֹ
סְבוּבִים שִׁיקּוּמוֹ עַלְיוֹ רְשָׁעִים אֲרוֹרִים וַיְחַרְפּוּ וַיִּבְזֹו
אָתוֹ כְּאֶחָד הַרְקִים, וַיְדַבֵּרוּ עַלְיוֹ כָּל מִינִי לְשׂוֹן-הַרְעָ
וּרְכִילָות וְלִיצָנָות, וַיִּצְעָרוּ וַיִּעַקְקוּ לוֹ, וַעַל-יִדִי הַבּוֹשָׁה
הַזֶּוּ שְׁמַתְבִּישָׁ וּמַתְחִיל לְעַשּׂוֹת לְעַצְמוֹ חַשְׁבּוֹן צָדָקָן,
שְׁבּוֹדָאי כָּל אֶלְהָה הַבְּזִוּנוֹת, הַחֲרוֹפִין וְהַגְּדוֹפִים שְׁטוֹבָל

סְלִיחָה וּמַחִילָה

קפא

מְאִינֵנִי דְלֹא מַעְלִי, הַכָּל מִתְחַמֶּת עֲוֹנוֹתָיו הַמְּרֻבִּים, כֹּל
הַעֲבָרוֹת שַׁעַשָּׂה עַד עַכְשֹׁו, וּמִתְחִיל לְהַתְּبִּישׁ מִכֶּל מִה
שַׁעַשָּׂה, עַל-יִדְיֶךָ אֵינוֹ זֶה מִשֵּׁם עַד שְׁמֹוחָלִים לוֹ עַל
כָּל עֲוֹנוֹתָיו. לְכָن רָאוּ, בְּנֵי וּבְנֹותֵי הַיקָּרִים, לְהַתְּזִקָּן
בְּכָל מִינֵּי אֱפֶנִים שְׁבָעוֹלִם, וַתְּדַעַו כִּי דִיןְךָ עַל-יָדִי
אֶלָּו הַבְּזִיזָנּוֹת, הַחֲרוֹפִים וְהַגְּדוֹפִים, שְׁמַחְרָפִים וּמַבְזִים
וּמַצְעָרִים אֶתְכֶם, עַל-יִדְיֶךָ יַתְּפִפְרוּ לְכֶם כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם,
וְלֹכֶן אֶל תִּצְטַעַרְוּ כָּל, אֶלָּא תִּקְבְּלוּ בְּאַהֲבָה אֶת כָּל
הַבָּא עַלְיכֶם, וַתְּדַעַו אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וְתְּנוּעָה שֶׁם אֶלָּופּוֹ
שֶׁל עַולִּם, וְכָלָם שְׁלוֹחֵי הַמִּקְוָם בְּרוּךְ הוּא יַחֲבֹר שֶׁמוֹ,
וּבִידְיעָת אֶלָּו יַתְּפִרְדוּ כָּל פּוֹעַלִי אָנוּ וַיִּמְתַלֵּו לְכֶם כָּל
עֲוֹנוֹתֵיכֶם, וְלֹכֶן אֶל תִּצְטַעַרְוּ כָּל אֶם עַוְמָדִים עַלְיכֶם
רְשָׁעִים אֲרוֹרִים, וּמַצְעָרִים וּמַחְרָפִים וּמַבְזִים אֶתְכֶם, כִּי
הַכָּל לְטוּבָתְכֶם הַגְּנָזְחִית, כִּי לִזְכָּדָא אֶתְכֶם עוֹד בָּזָה
הַעֲוָלִים, וְלֹא תִּצְטַרְכוּ לְעַבְרֵר זְפּוֹכִים אַחֲרֵי הַמִּיתָּה; אֲשֶׁר
מֵי שְׁמַכְנִיס דְּבוֹרִים אֶלָּו בְּתוֹךְ לְבָבוֹ, וְאֵינוֹ שֶׁם עַל לְבָבוֹ
כָּל פְּטִיפּוֹתִי הַבְּלִים שְׁמַדְבָּרִים עַלְיוֹ; אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה
וְאֲשֶׁרִי לוֹ בָּבָא.

.ב.

בְּנֵי וּבְנֹותֵי הַיקָּרִים! רָאוּ לְחִזָּק אֶת עַצְמָכֶם בְּכָל
מָה שַׁעֲוָר עַלְיכֶם, וַתְּכַנֵּיסוּ בְּעַצְמָכֶם אֶת אַמְתָת

מציאותו יתברך, הינו שתקדו שאין בלוודיו יתברך כלל, והוא יתברך מחייה ומלהו ומקים את כל הבראיה כליה, ודומם, צומח, חי, מדבר — הם עצם עצמיות להיות אלקותו יתברך ובידיעות אלו תפטרו מצרות ויסורים ומרירות והרתקאות, מחלוקת ומריבות, חרופין וגופין, שופבלים מבعلي בחירה, כי בו ברגע שהאדם מכnis בעצמו ידיעות אלו, אשר אין בלוודיו יתברך כלל, והכל ממנו יתברך, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בראשות המאצל העליון, אז כבר נגאלים מכל הארות והיסורים, ומקבלים את הכל לכפרת עונות, כי עליכם לידע, אשר נשמת האדם ירדת אל זה העולם, כדי להכירו יתברך בזה העולם הנשמי והחמרי, העב והgas. וזה עקר שעשו יתברך, שנשמה אשר היא חלק אלוק ממול מש, יזרחת מרים גביה מרים מעולם האצלות עד העולם הנשמי והחמרי זה, ועושה לו יתברך דיקא כאן בתחרותים, זה עקר הנחת רוח והשעו של הקדוש ברוך הוא. אך האדם מצד חסרון ידיעתו ומצד קשי הניסיונות ותבערת היוצר, נכשל במה שנכשל ונחלבל במה שנחלבל, עד שנופל בעמקי עמקים בשallow תחרויות ומתחתיו, ומכתים את נשמתו בכל מיני בתמים, עד שקשה וכבד לו לחזור אל מקור מחצבותו, שהוא להיות

דבוק בראיות אמת בו יתברך פאש ראי לכל בר ישראל. והקדוש ברוך הוא אב הרחמן וחפץ חסד, ורואה מאי בנטמות ישראל, שכלו תזקינה להעשות כלים להמשכת אלקיות יתברך, אף מחתמת שארם מלא כתמים ופגמים, קשה וכבד לו להעשות כל; זאת הוא צריך לשטף ולרחוץ את עצמו היטב היטב, עד שיוריד מעצמו את כל הכתמים והחולדה שעלו על נשמהתו. ומה עושה הקדוש ברוך הוא כדי לבoso, לרוחזו ולשתפו? מקים עליו רשעים ארורים, נחשים ועקרבים, המדברים עליו כל דבר אסור, ומדברים עליו שם רע, ונושאים אותו בארס פיהם, ומדברים עליו כל מיני לשון-הרע, רכילות ולייצנות, ושוברים אותו לגמרי, ויש לו חליות הדעת גדולה מאי, ואם יש לאדם שכלה, ויזדעה שהפל בהשגחת המאצל הعليון, כדי לזכה אותו מכל הכתמים והחולדה שנדרקו בו על-ידי עוננותיו, על-ידי זה ידם וישתק לכל מצעריו ובצעי נפשו, ויקבל את הכל לכפרת עונות, אז דיקא תעשה נשמהתו כליה לקבל בו הארת השכינה, ויזכה להתחנגן בنعم זיו שכינת עוז יתברך; זאת ראו, בני ובנותי היכרים, לשים לב לכל מה שעובר עליכם, שמחרפים ומגדפים אתכם, ומדברים עליהם כל דבר אסור, הפל בעבור הזוכה והרחוץ והכפים, שרצוים

לכבר את נשמתכם, כדי שתזכו להחטיג פאן בזה
העולם החמרי והגשמי בערכות, נעימות, ידידות, זיו
שכינה עוז יתרחק, מפשׂךְתַּתְּבָרֶךְ, מפִשְׁׁבֵבְּתַּתְּבָרֶךְ העולם הבא; אשורי
מי שם דברים אלה בתוך לבו, ואינו משב למחפה
ומבזע נפשו, אלא מקבל הכל לכפרת עוננות, שאז יהיה
נעשה כל כי להמשכת השכינה בזה העולם; אשורי לו
זה ואשרי לו בא.

ג.

בני ובנותי היקרים, ראו לחזק את עצמכם בכל
מה שעובר עליכם — קטנות וחלישות הדעת, עניות
ונתקות, צרות ויסורים, תלאות והרפתאות, ואף
שהנוגשים בהם עליכם ותובעים את חובותיהם, ומרים
ומוררים לכם חמימות, כי נגנשתם בחובות ובצרות,
ברדיות, בחירופין ובגדופין, עם כל זאת עליכם
לחזק את עצמכם באמונה פשוטה, לידע אשר אין
שום דבר נעשה מעצמו, כי אפל מה שיטול האדם
 מבעל בחירה, זהו גם בין מפני יתרה בהשגה נוראה
ונפלאה מאד, כדי לMarco את עוננותיו. כי בעצם עליכם
להתיישב היטב היטב מה עשיתם, ומה העבר שלכם,
הלא עברם, רחמן לאישובן, כמה וכמה פעמים על
עברות חמורות, אשר הענש על כל עברה ועbara

סלייה ומחילה

קפה

חמור עד מאד, ואricsים לסל ענשיהם קשים ומרים על זה, רחמנא לישון, וקדוש ברוך הוא מרוב רחמנותו יתברך עליכם, רוץ לפרט אתכם מכל הענשיהם הקשים ומהרims שאריכים לסל על אלה העברות חמורות: חלול שבת, אכילת טרפוֹת ונבלות ואסור נדה וכוי וכו', ועל-כן הוא שולח לכם נחשים ועקבבים, שהם כלל האנשימים הרעים והרשעים, שמשפילים אתכם בחובות, ומדבאים ומשפילים אתכם עד מאד בחרופין ובגופין, ויוצאים גודכם בחרב לשונם, אם רק תזפו ליישוב הדעת זהה, לידע אשר כל מה שעובר עליכם ברוחניות ובגשמיota, הוא רק בשבייל כפרת עוננות, ותשתקוי ולא תענו לחרפיכם שום דבר, אז דיקא תזפו שיבפר לכם קדוש ברוך הוא על כל עוננותיכם. כי זה עקר נסינו של האדם, שהקדוש ברוך הוא מנשה אותו על-ידי רדיפות וחלישות הדעת, חרופין וגופין שפובל מאנשימים רשיים הממררים לו את חייו, ואם יש לו שכלי ובורח אז רק אליו יתברך, ויודע אשר שום דבר גדול או קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגת המאצל העליזן, ויודע אשר הוא יתברך מחה ומבהה ומקים את כל הביראה כליה, ומתחבא רק אליו יתברך, ושותק על כל מה שעובר עליו, דיקא על-ידי זה זוכה לכפרת עוננות. ובזכות זו שתהיה תמיד בשמה, ותהי רגילים להודות

ולהילל, לשבח ולפאר את הקדוש ברוך הוא, על אף שעוברת עליכם מרירות דמיות, צרות, יסורים ועגמת נפש, על-ידי זה באמת תזוף לכפרת עוננות, ותזדקק נשמהכם מכל מיני חלדה וכתחמים, ותזוף להoir על עצמכם אורו יתברך בערבות, געימות, זיו, יידיות חיות אלקותו יתברך, אשר זהו הטוב וה נעם והערבות שאים ארייך לזכות בזה העולם; אשורי לו בזה ואשרי לו בבא.

ד.

بني ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם מأد מأد בכל מה שעובר עליכם — חרופין וגופין, בזונות ושפיכות דמים, צרות וחליות הדעת, כי עליכם לקבל הכל בשבייל פפרת עוננות, כי באמת אם האדם היה יודע, מה גורם כל חטא ועון ופגם בכל העולמות, אזי היה מטענה תענויות וمسגר את עצמו בכל מיני סגופים, כי על-ידי כל חטא ועון ופגם, הוא גורם חרבן בכל העולמות, ועושה כתחמים על נשמו, והקדוש ברוך הוא אב הרחמן ומרחם על בריותיו, ואינו חפץ במיתת הרשעים, אלא שיטשו ויחזרו בתשובה שלמה אליו, וכי שלא יצטרכו להתענות ולהתנער ביסורים קשים ומריים המגיעים להם על החטאים והעוננות והפשעים, מקיים עליהם

סליקה ומחילה

קפו

רשותים אירופים ערבי-רב, שליחי הסמ"ק-מ"מ, אשר הם מחרפים ומגדפים ומבזים וושאפכים דםם, ועל-ידי שזוכים לקבל הכל באהבה, על-ידי זה מתכפרים כל העונות; ועל-כן אשאל אתכם, בני ובנותי היקרים: האם לא כדאי לסלל כל מיני בזונות, שפיכות דמים וחילשות הדעת, קטנות וידיות, חרופין וגופין, עניות ודקות, ולקלל הכל באהבה ובשמחה, אשר על-ידי זה נכוון יהיה לכם ובתוכה שיתכפר כל עונותיכם, ותזכה להמשיך על עצמכם ערבות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך?! כי באמת אי אפשר להשיג רוחניות חיות אלקותו יתברך, כל עוד האדם מלא בשגוף הגשמי והחמרי, כי זה מעכב את השגת אלקות, כי הגשמיות והעבירות הם מסכנים המבדלים ומסתירים ומעליהם את אמתת מציאותו יתברך, זהה כלל הקפירות והאפיקורסוט שנכנסים באדם, ומה בא שהוא מרגיש את כל הבזונות ושפיכות הדמים, העניות והדקות וחילשות הדעת, לא-כן אם האדם זוכה לזכך את עצמו בתכלית הזוף, ויודע בידיעה ברורה ומזככת, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמורה היא, אז ממשיך על עצמו ערבות, ידידות, נעימות, זיו, חיות אלקותו יתברך, וכבר איןנו מרגיש שום צער ומכואב, חרופין וגופין הבאים

אליו, אלא הוא דבוק בתכלית הדבקות בו יתברך; ולכן רואו, בני ובנותי היקרים, לא להיות בטלנים, רק לדם ולשתוק על כל מה שעובר עלייכם, ועל תענו למחרפיכם שום דבר, אלא תקבלו הכל באהבה, ותדרשו אשר כל הצער והיסורים הם בהשגחת המאצל העליון, כי בכל תנוועה ותנוועה שם אלופו של עולם, ואין שום דבר נעשה מעצמו, הכל משבח ממן יתברך בלבד. וזה כשהתזוכו להכenis ידיעות אלו בתזה לבכם, יתרחיב לכם הכל, ותזוכו להיות תמיד שמחים ועליזים, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אתכם, אלא אדרבה יהיה לכם כחوت עצומים לעבר על הכל, ותמשיכו את גלוי אלקותו יתברך לכל משפחתכם ולכל חבריכם וידידיכם וקרובייכם, ותחיו עם כלם בשלום ובאהבה, באחוה ורעות תמיד.

ה.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם על כל מה שעובר עלייכם, ועל תהיו שבורים כלל, כי הכל ממן יתברך, הינו כל מה שעובר עלייכם בין גשמיota ובין ברוחניות הוא משבח בהשגחה פרטית פרטית, כי (חולין ז): אין אדם נזקף אצבעו מלמטה אלא אם-בэн מכריזין עליו מלמעלה, ואפלו אצבע

סלייחת ומחילה

קפט

קטנה אין האדם נזקף בלי הsheraghatu הפרטוי פרטית, ומכל שבן מה שקורה עם כל האדם בודאי הכל משגח ממנו יתברך בעצמו, וכשתדרשו ידיעות אלו, אזי לא תצטערו כלל על כל מה שעובר עלייכם, אלא תקבלו הכל באבהה למען כפרת עונות. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות סג.): כל המשתק שם שמים בצדרו, כופלים לו פרנסתו; כשהועברים עליו צרות ויחסורים, קינות וחלישות הדעת, דינים ומכאוביים, ומשתק שם שמים בתוך כל צרותיו, הינו שיודע שאין בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנוועה ותנוועה שם אלופו של עולם, על-ידיהם מאיר עליו אורו יתברך בשמש בצדחים, וכופלים לו פרנסתו, הינו שזוכה לשפע כפוף, כי כל הצרות והיחסורים שעוברים על האדם, הם רק מחמת שנעלמת ונסתרת ממנה אמתת מציאותו יתברך, כי אם היה האדם יודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך בעצמו נמצא אצלו, אז לא היה מצטרך כלל, כי מי יצטרך בשיוודע שהקדוש ברוך הוא נמצא אצליו ומכתאו ביחסורים, וסובל בזונות ו施肥ות דמים, חרופין וגופין, כדי לתקן את עונותיו, וכן ברגע שעוזר מצטרך כשבוער עליו מה שעובר, הרי זה סימן שאינו רואה ואיןו מרגיש כלל את אמתת מציאותו יתברך; לכן אמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב,

תהלים קמו): אין צער גדול ולאין יסורין גדולים וקשיים בעורון עיניהם; כי בזה שאדם עיר לגמרי, ולאינו רואה את אמת מציאותיו יתברך, איך שהוא יתברך גנוו אצלו, ובכל תנוועה ותנוועה שם אלופו של עולם, אז דיקא ירגיש את כל היסורים והצרות שעוברים עליו. ובאמת עלייכם לדעת כי אין בלעדיו יתברך כלל, וכל מה שבא עלייכם הוא בהשגה נוראה ונפלאה מאד ובחשבון צדק, כדי לכפר על עונותיכם; ולכון ראי, בני ובנותי היקרים, לחזק את עצמכם מאד מאד, ועל הסתכלו על כל מה שעובר עלייכם מהס' לד' מ"ס, אלא ממשיכו את עצמכם אליו יתברך, ותדרשו אשר בכל תנוועה ותנוועה שם אלופו של עולם, ובזה יכפרו כל עונותיכם. וחכמינו הקדושים אמרו (תנא רבי אליהו רביה, פרק ח'): כך אמר הקדוש ברוך הוא: בכל צער וצער שיש לישראל בכivel אני עמם, שנאמר: לו צר; ולכון ראי, בני ובנותי היקרים, לחזק את עצמכם על כל מה שעובר עלייכם, ותדרשו את עצמכם רק בו יתברך, ותדרשו שאין לכם בזה העולם אף אחד שיבין אתכם, רק הקדוש ברוך הוא בעצמו, ובזה שתזכו לדבק את עצמכם רק בו יתברך, על-ידיך תמשך עלייכם ערבות, ידידות, חיות אלקותו יתברך, ויאיר עלייכם בשמש באחרים אור נורא ונפלאה מאד. כי

מי שמקנים בעצמו ידיות אלゴ, תמיד מAIR לו אורו יתברך, והוא חי בעולם זה כדוגמת העולם הבא ממש; אשרי מי שיזכה להכנס דבורי אלה בוחך לבו.

.ג.

בני ובנותי היקרים! עלייכם להתחזק מאי בכל יום ובכל שעה ובכל רגע מחדש, כי באהמת אין שום מוצאות בלבדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחייה ומחווה ומקיים את כל הבריאה כליה, והכל ממן יתברך, המשגיח על עולמו בהשגחה פרטיה פרטית, ובכל תנוועה ותנוועה שם אליו פועלם. ועל כן בכל מה שעובר עלייכם בין בגשמי ובין ברוחני אין זו עצה להשבר כלל, כי לא יועלו לכם השבירה והמרירות והעצבנות וככרי, כי ממילא לא תפעלו מאומה זהה שתהיו שבורים ורצוצים, ממרקמים ומצבאים, זה רק יחמיר לכם את המצב יותר ויותר. כי אין שום עצה אחרת לעבר על ידה את היום הזה ואת השעה והרגע הזה, כי אם עליידי הבדיקה, לדבק את עצמכם بحي החיים בו יתברך, להכנס בדעתכם אמת מוצאותיו יתברך, ולידע אשר כל מה שעובר עלייכם בין בגשמי ובין ברוחני – הכל כדי לכפר על עונותיכם, לזכך את גופכם המגושם, כדי שתהיו כלים לקgel בהם ערבות, נזימות, זיו,

نعم שכינה עוז יתברך, וככל שתקבלו עליכם ידיעות
 אלו, אז כל חייכם יעברו כבר בצדקה אחת, כי כל
 יום ויום יהי אהלויכם יום טוב, לא-כון אם לא תרצו
 לקבל את הדבורים האלו, רק תתעקשו לאלו הכל
 פלווי בכם, אז תפתקבבו באורות וביסורים יותר גדולים,
 ותהי ממרמים ומעצבים, ותכנסו בלחצים ובמחלקות
 ובMRIות, באזעקות ובהכאות וכיו' וכי', וכל ימי חייכם
 יהיו גיהנום אחד גדול, רחמןא לישובן, כי בלי ידיעות
 אלו, כל חי האדם ממרמים, מלאי עצות וקטנות
 וMRIות. ולכן אויעצכם, אהובי, בני ובנותי היקרים,
 ראו לישב את עצמכם עכשו מה עשיתם כל ימי חייכם,
 והיאך שגנשלתם במה שגנשלתם כבר, רחמןא לישובן,
 ולכן תקבלו כל הבא עליכם באהבה גדולה, ותדרעו שכל
 מה שעובר עליכם הוא בהשגת המציל העליון —
 הוא יתברך, הרוצה למלך ולכפר עונותיכם, ועל-כון
 תקבלו באהבה כל מה שעובר עליכם, ותמשיכו את
 עצמכם רק אליו יתברך, ותשתקלו להיות תמיד שמחים
 ועליזים, ובתקף האורות והיסורים, הMRIות, הדוחיות
 והעניות, תשתקלו למצאת אלופו של עולם, שהויא
 הקדוש-ברוך-הוא, המחה את עולמו בהשגה פרטיא
 פרטית. אם תכנסו ידיעות אלה היטבתותם לבבכם,
 אז תראו שכל חייכם ישתנו למורי, כי כל אלו שאינם

רוצים לקובל ידיעות אלו, אלא מתחוקשים כביכול הפל
תליי בהם ובעצמם, עליהם עוברים כל מיני מרירות,
צרות ויסורים, דחקיות ועגניות, מחלוקת ומריבות, לא-כז
מי שמבטיל את דעתו חכמתו ושבלו לגמרי, ומקובל על
עצמיו ידיעות אלו, כל חייו מתחפכים לחיים ערבים
ונעים וمتוקים, וזוכה לחזות בזיו השכינה, וכל יום
מיימי חייו הוא יום טוב, וمراجיש טעם עולם הבא
בעולים הזה; אשר מי שמכניס דבריהם אלו לבו.

. ז.

בני ובנותי היקרים! ראי לחזק את עצמכם בכל
מיניכם אפנים שבעולים, ותמשכו על עצמכם ערבות,
נעימות, ידידות, זיו חיים אלקותו יתברך, ואל תסתכלו
על שום מוגע ומעכב, הרוצה למנע וילעכב אתם לשוב
בתשובה שלמה אליו יתברך, כי כל אלו המניעות
והעכובים, הם רק על מנת שייתגבר חשוךם, כי היא
יתברך מסתדר בכל מניעה ועכוב בשבייל הבהיר
והנפשו; כי באמת אין שם מ贊אות בלעדיו יתברך
כל, ובכל תנעה ותנוועה שם אלופו של עולם, וזה עקר
שבחם של ישראל, שזוכים לגלות את אמתה מציאותו
יתברך מתוך ההסתירה דיקא; הינו בשעverbם על האדם
מניעות ובלבולם, יסורים ועגמות נפש וטרדות מטרדות

שונות, הכל **בשביל** הבחירה והגנטוין, לראות אל מי תפנו בעת צרתוכם. **ועל-כון** ראו, **בני ובנותי** היקרים! לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עלייכם, ותמשיכו את עצמכם רק אחורי יתברך, ושום דבר בעולם לא יוכל להחליש את רצוניכם וכסופיכם, שאתם כוספים ומשתוקקים לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך. ואף שאני יודע שchar ומר לכם מארד, מאחר שהתרגלום עכשו בדרך לא דרכ, והייתם רחוקים לגמרי מדרך התורה והיהדות, עבר עלייכם מה שעבר – כל מיני ירידות ונפילות, קטנות והשלכות ולכלוך, ועכשו כשתם רוצים לחזור בתשובה שלמה, קשה וכבד لكم מאד מארד, ויש لكم עقوבים רבים ומגוונות עצומות – הן מעצמכם, הן מפשחתכם והן מחבריכם, עם כל זאת עלייכם להתחזק מארד מארד, ולא לפל בחלישות הדעת כלל, ותקבלו את כל היסורים המרים והקשיים העוברים עלייכם עכשו בעת שאתם חזרים בתשובה לכפרת עוננות, ותדרעו אשר כל צער ועגמת נפש, הכל זפוץ, **בשביל** לזכך אתכם על כל העבר שליכם; וילכון ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנאים שבعالם, לחזור רק אליו יתברך בתשובה שלמה, ותמשיכו את עצמכם רק אליו יתברך, ותרגלו את עצמכם לדבר אליו יתברך כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו, אשר זה

עקר התשובה, שאדם ידבר הרבה עמו יתברך, ויתוודה על כל עונותיו, כי עקר התשובה הוא על-ידי תפלה ובקשה, והדיים ופיזים, ואם תהיו חזקים בכלל זה, אז תראו איך שיטוף כל סוף אחר קרע יבוא הטוב, ותזכו להצלל בטוב הגנו בתוכה הבריאה. כי באממת כל העולם כלו מלא טוב, מלא חסד, מלא רחמים רק האדם, מלחמת רבי חטאינו ועונותינו ופשעינו, איןנו זוכה להציג את הטוב הגנו שבחותך הבריאה, אבל בזאת שמחזק את עצמו בכל מה שעובר עליו, וAINO שם לב לשום עכוב ומגעה, רק מושך את עצמו, אז דיקא נתגלה אליו הטוב הגנו בתוכה הבריאה.

ח.

בני ובנותי היכרים! ראו להכenis בכם אמונה פשוטה בו יתברך, אשר כל הידות תלינה בזה, כמו שכתב (תהלים קיט, פו): "כל מצותיך אמונה", כל המצוות צרכות להביא את האדם לידי אמונה בו יתברך, אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, והוא לבדו נמצא ואין זולתו נמצא, וכל אדם כפי שמכניס בעצמו ידיעות אלו, כמו כן נגאל מכל ארוןתו, כי כל הארות והיסורים, המיראות, הבלבולים וההרפתקוות שעוברים על האדם, ובפרט מבעל בחירה

— הַכֵּל כִּי לְמַרְקָן וְלִזְכָּךְ אֶתְּנוּ מַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְּרֻבִּים; וְלֹכֶن עַלְיכֶם לְהַתְּחַזֵּק מֵאֶת בְּכָל מַה שָׁעֲבָר עַלְיכֶם — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוֹחַנִי, וַתִּמְדַּר תִּמְשִׁיכְנוּ עַצְמָכֶם רָק אֶלְיוֹ יִתְּבָרַךְ, וְאֶפְלוֹ שְׁפּוֹאָב לְכֶם מֵאֶת מֵאֶת, וְקַשָּׁה לְכֶם לְסֶבֶל הַחֲרוֹפִין וְהַגְּדוֹפִין מִבְּעֵל בְּחִירָה, אַפְּ-עַל-פִּיכְנָן רָאוּ לְקַבֵּל הַכֵּל בְּאֶחָבָה, וַתְּדַעַו שַׁהַכֵּל בְּפִרְתָּ עֲוֹנוֹת. וְאַף שִׁישָׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁטוּבָלִים כָּל-כֵּךְ הַרְבָּה צָרוֹת וִיסְטוּרִים וּמְרִירִות וּעֲגַמָּת גַּפֵּשׁ, וּנְשָׁקָעִים בְּחוּבוֹת וּמִמְּרֻרִים לָהֶם אֶת חַיֵּיהם וּמְלַחִיצִים אֹוֹתָם, עַם כֵּל זֹאת אַחֲרָי יִשּׂוּב הַדּוּעָת אַמְתִּי, תְּדַעַו אֲשֶׁר אֵין מָקוֹם אַחֲרָי לְבָרָח, רָק אֶלְיוֹ יִתְּבָרַךְ, כִּי רָק הַוָּא יִתְּבָרַךְ הַכְּתָבָת לִפְנֵוֹת לְשֵׁם בְּעֵית צָרָה, וַתִּקְבְּלוּ אֶת הַכֵּל בְּאֶחָבָה, לִידְעַ שַׁהַכֵּל הַוָּא בְּפִרְתָּ עֲוֹנוֹת, וְאַז אִם תִּכְנִיסוּ בְּעַצְמָכֶם יִדְיעֹת אַלְפָ, תִּמְדַּר תִּהְיָה שְׁמָחִים וּעֲלִיזִים, וְתִהְיָה מְחֻזְקִים כָּל-כֵּךְ, עַד שְׁתַּזְפּוּ לְחִזּוק גַּם אֶת אַחֲרִים, וַתְּזַפּוּ לְשִׁמְחָה גַּם אֶת אַחֲרִים. כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ אֶת אַמְתָת מִצְיאוֹתוֹ יִתְּבָרַךְ בְּגָלוּי כֹּזה, עַד שִׁיתְפִּשְׁט הַגָּלוּי הַזֶּה גַּם עַל זָוְלָתוֹ, הַינְׁנוּ שְׁעַל הָאָדָם לְלִמְדָה כָּל-כֵּךְ הַרְבָּה אַמְוֹנה, עַד שִׁיַּכְלָה לְהִארֵר אֶת הַאַמְוֹנה בְּכָל הָעוֹלָם כָּלּוֹ, וּכְמוֹ-כֵן הַאַמְוֹנה תִּבְיא אֶת אָדָם בְּטַחַן חִזּוק כָּל-כֵּךְ, עַד שִׁיכְנִיס בְּטַחַן בְּכָל הָעוֹלָם כָּלּוֹ; וּכְמוֹ-כֵן שְׁמַחָה, הָאָדָם צָרִיךְ לְלִמְדָה כָּל-כֵּךְ הַרְבָּה מִדָּת הַשְּׁמַחָה הַנוּבָעָת

מֵהֶא מֹנֶה וַיְהִיבְטְּחֹן, עַד שִׁיּוֹכֵל לְשִׁמְתַּח אֶת כָּל הָעוֹלָם
כָּלוֹ. וּעֲקָר הַשְּׂמַחָה הוּא לִידְעָה שֶׁבְּלַמְּאוֹרָעָותֵינוּ הַמְּלֻטְזָבָחוֹן, וְכָל מַה שָׁעֹזֶב עַלְיוֹ, הַכָּל בְּשִׁבְיָל כְּפֹרָת
עֲוֹנוֹתָו.

רָאוּ, בְּנֵי וּבְנֹותֵי הַיּוֹקָרִים, לְחִזְקָה אֶת עַצְמָכֶם, וְאֶל
פָּנֵיכֶם אֶת עַצְמָכֶם לְפָל בְּשָׁוָם פָּנִים וְאֶפְןָן, כִּי גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וּרְבָה לְהֹשִׁיעָה, וְסֹוף כָּל סֹוף אַחֲרֵי הַרְעָה יִבּוֹא
הַטּוֹב, שְׁתַׁזְכִּפוּ עוֹד לְרָאֹת טֹב בְּחִיָּיכֶם, וְזֹה הַגְּשִׁיבוֹן
שְׁלַכְתֶּם שְׁמַנְסִים אֶתֵּיכֶם מִהְשָׁמִים לְרָאֹת אֶל מֵת תִּבְרָחוּ
בְּעֵת צָרָה. וְלֹכֶן אָנִי מַבָּקֵשׁ מִכֶּם מַאֲדָר, בְּנֵי וּבְנֹותֵי
הַיּוֹקָרִים, שְׁתַׁחֲזִיקוּ מַעֲמָד, וְאֶפְלוּ שְׁמָר לְכֶם מַאֲדָר,
תִּבְרָחוּ רָק אֶלְיוֹ יִתְבָּרָךְ, וְתַרְגִּילוּ אֶת עַצְמָכֶם לְדִבָּר
אֶלְיוֹ יִתְבָּרָךְ כְּמוֹ שְׁמַדְבֵּר הַבָּן אֶל אָבִיו, וְאֶז יִמְשַׁךְ
עַלְיכֶם אָרוֹן יִתְבָּרָךְ, וְתַרְגִּישׁוּ כָל מִינִי עֲרָבוֹת וּנוּעַם, זַיִוּ
וְחַיּוּת בְּחִיָּיכֶם; אֲשֶׁרִי מֵשְׁמַכְנִיס דָּבָרִים אֶלְוּ בְּתוֹךְ
לָבוֹן, וְאֶז טֹב לוֹ כָּל הַיְמִים.

.ט.

בְּנֵי וּבְנֹותֵי הַיּוֹקָרִים ! רָאוּ לְחִזְקָה אֶת עַצְמָכֶם בְּכָל מַה
שָׁעֹזֶב עַלְיוֹכֶם, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם עֹזֶב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מַה שָׁעֹזֶב — יָרִידֹת וּנְפִילֹת, קָטְנוֹת, חֲלִישֹׁת הַדּוֹעַת

והשלכות וכו', צרות, יסורים והרתקאות שונות וכו', כי "אדם לעמֵל יוֹלֵד" (איוב ה, ז), ואשרי מי שעמלו בתורה, הינו כי בהכרח שייעבר על האדם מה שייעבר — צרות ויסורים ומרירות, כדי לזקק את גשמיota גופו, באפן שהיה נעשה אליו לקבל בו את האור אין סוף ברוך הוא, כי כך ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם — רוחניות וגשמיota, הנשמה היא חלק אלוק ממעל ממש, והגוף הוא תכלית הגשמיota, ועקר עבודתנו בזה העולם לקשר את הרוחניות והגשמיota גם יחד, הינו לעשות מדברים גשמיota כesa לאלקותיו יתברך, שהה כלל המצוות שבתורה, שנשות מדברים גשמיים דיקא, כגון: אמר רחלים — ציצית, ומעורות בהמה ומחיה טהורה — רציפות של תפlein וקלף של ספר תורה, אתרוג וערבה הדים ולולב וכו' וכו', כל המצוות הן מדברים גשמיים דיקא, ומהפכים אותם שהיהו נעשיםesa לאלקותיו יתברך, וכמו כן על-ידי שהאדם לומד תורה שהיא חכמתו יתברך, על-ידי זה מזכרת גשמיota גופו. וזה היה רצונו יתברך, שהאדם יהיה כלו מעליונים ותחתונים, הינו מרוחניות וגשמיota, ויקשר ויחבר וישלב אותם יחד, אך באפן שאדם יזכה לזה, הוא צריך להזדקן הרבה מאד, ובפרט מי שיודע בנפשו, שחתא ופגם וטמא את נפשו מאד מאד, עד

שהיא מלאה חלדה וזהמה, שאז הוא צריך לעבר זכוכים רבים וקשה מאד, עד שנופו המגש, הגס והעב, גם-כן ירגע רוחניות חיות אלקותו יתברך. ובאמת כפי רבי הצעונות תקון האר"י הקדוש בתקוני העונות שלו על כל חטא וחטא תעניות וסגורים, שאדם צריך להחננות ולסגן את עצמו, כדי לזנק ולטהר ולקדש את גשמיית גופו, אך האדם מרבית חלשות וקטנותו בפרט בדורות אלף, קשה וכבד לו להחננות ולסגן את עצמו, ועל זה בא רבנו הקדוש והנורא רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עליינו, ואמר: בזה שהאדם סובל חרטות ובזונות, חרופין וגדופין, שרשעים ארוירים מצערים אותו ומדברים עליו כל דבר אסור, וגורמים לו כל מני הפסדים, ומעיקם לו מאד, ומוציאים עליו לעז, ודוקרים אותו בכל מני דקירות וכי, והוא סובל הכל, ואינו מגיב כלל, אלא מקבל הכל לכפרת עונות, דבר זה עולה יותר מאלף תעניות, כי כל בזון ושפיכות דמים שאדם סובל, מזריד מעצמו קליפות רבות, ואם היה בני אדם יודעים את מעלה החטופין והגדופין, הבזונות ושפיכות הדמים שאדם סובל, היה מקבלים את הכל בשמה עצומה, כי היה יודעים שהכל הוא לכפרת עונות; ועל-כן ראוי, בני ובנותי היקרים, לחזק את עצמכם על כל מה שעובר

סְלִיחָה וּמַחִילָה

עֲלֵיכֶם, וְאֶל תְּהִיו שָׁבּוֹרִים כָּל, כִּי תְּדַעַו שַׁהַפֵּל לְכִפְרָת
עֲוֹנוֹת, שִׁיתְכְּפָרוּ עַל־יְדֵיכֶם עֲוֹנוֹתֵיכֶם, וְתְהִיו כָּל
לְקַבֵּל בָּו רַוְחֲנִית חַיָּת אֶלְקִיתוֹ יַתְבִּרְךָ.

י.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיקָּרִים ! רָאוּ לְחִזּוֹק אֶת עַצְמָכֶם בְּכָל
מָה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאֶל תִּסְתְּכִלוּ עַל שָׁוֹם מַזְגָּע וּמַעֲכָב
אֶתֶּכֶם מִלְּהַתְּקָרְבָּן אֶלְיוֹ יַתְבִּרְךָ, כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת שַׁפֵּל
אֶלְוֹ הַמְּנִיעָות, הַיסּוּרִים וְהַטְּרָדוֹת שֶׁעוֹבְרִים עֲלֵיכֶם, הַפֵּל
בָּאָ רָק מִחְמָת חַטָּאת נֻעָרִיכֶם. וּבְאַמְתָּה כְּשֶׁאָדָם חֹטֵא
נָגֵדוֹ יַתְבִּרְךָ, אָז מִסְבּוֹת אֶתֶּן הַקְּלָפּוֹת וְהַסְּפָרוֹת,
וּרְצּוֹת לְמַנּוֹעַ אֶתֶּן לְהַתְּקָרְבָּן אֶלְיוֹ יַתְבִּרְךָ, וְהַמְּנִיעָות
הָאֶלְהָ מִתְּלַבְּשׂוֹת בְּכָל מִינִי לְבוֹשִׁים, שְׁבָאים אֲנָשִׁים
רְשָׁעִים וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אֶתֶּן, וּגְוָרִים לוֹ צְרוֹת
וְיִסּוּרִים ; וּעַל־כֵּן רָאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיקָּרִים, לְהַתְּחִזּוֹק
מָאֵד מָאֵד, לֹא לְהַתְּפִעַל מִשּׁוּם בָּרִיה שֶׁבְּעוֹלָם, וְתְדַעַו
אֲשֶׁר זוּה עֲקָר הַתְּשׁוּבָה — לְעַבְרָ אֶת הַשְּׁלָב הַמְּרָ
הָזָה, שִׁיחָרְפוּ וַיִּבְאֹזוּ אֶתֶּכֶם בְּחַרְופִּין וְגַדְוִפִּין, וַיַּצְעִרוּ
אֶתֶּכֶם בְּכָל מִינִי צְרוֹת וְיִסּוּרִים, וַיַּעֲבְרוּ עֲלֵיכֶם כָּל מִינִי
מְרִירִות, וְעַם כָּל זוֹאת תִּחְזִיקוּ מִעֵמֶד, וְשָׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכְלָ לְשִׁבַּר אֶתֶּכֶם, וּבָזָה תָּלוּי כָּל עֲקָר תְּשׁוּבָתֶיכֶם ;
כִּי עֲקָר הַתְּשׁוּבָה הוּא, כְּשֶׁאָדָם זֹכָה לְהַתְּחִזּוֹק וּלְהַחֲזִיק

סליחה ומחילה

רא

מעמד. ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל רק מחזיק מעמד, ואינו מתפעל משום בריה שבעולם. נא ונא, בני ובנותי היכרים, ראו לעשות כל מני פעולות שבעולם להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, ותקבלו כל הבא עליכם בשמה ובהאה, כי רק זה עקר העצה להחזיק מעמד בזה העולם, ועל הסתכלו על החלטות הדעת שעוברת עליכם, שכן זה בא מלחמת עוננותיכם המרבים. ועקר התשובה הוא לסבל בזונות ושביכות דמים, חרופין וגופין מבני-אדם, ואם הייתם יורדים מעלה הפלגה זהה של שביכות דמים ובזונות, שם כפרת עונות, אז הייתם שמחים ועליזים על כל מה שעובר עליכם, ולא הייתם נשברים משום דבר שבעולם. לכן חזקו ואמצו מאד מאד, ששום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, הרכינו את עצמכם לגמרי באין סוף ברוך הוא, אשר זה בעצמו כפרת עונות, כי כשהאדם זוכה לדבק את עצמו בו יתברך, על אף שעוברים עליו צרות ויסורים, קטנות ומכאבים, זה עקר התשובה, וזה עקר כפרת עונות; ועל-כן אשרי מי שזכה להתחזק ולהחזיק אחרים, וזה עקר כפרת העונות לסבל כל אשר עובר עליו, ולא להתפעל משום דבר שבעולם; אשרי מי שזכה להתחזק בכל מה שעובר עליו, ואינו מתפעל משום דבר שבעולם, ומקבל את

הכל לכפרת עוונות, וזה טוב לו כל הימים, וממשיך על עצמו אור, זיו ונעימות שכינה זו יתברך; אשר לו בזה ואשר לו בבא; ותזכרו זאת היטב, בני ובנותי היקרים, כי בזה העולם עוברת על כל אחד ואחד בכל יום מרירות דמיות, וכי אפשר לעבר את זה העולם, רק על ידי הקדמות אלו, ובזה תלוי עקר התשובה.

יא.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת כי בזה העולם אין שום תכילת אחרת, רק לדבק את עצמכם בו יתברך, וכי אפשר לזכות להגיע אל הבקות בו יתברך, כי אם על ידי שוטבלים חרופין וגדופין, בזינות ושפיכות דמים, כי באמת בשדים חוטא נגדו יתברך, וرحمנא לאן, על ידי זה מטמTEM את מהו ודרתו, ולבו נתמלא זהמה וקלפות, המכות וMASTEROT ומעליות את אמתת מציאותו יתברך, וכי אפשר לזכות להוריד ממנה כל אלו הכספיים והסתירות וההעלמות, אלא על ידי שוטבל חרופין וגדופין מרשעים ארוירים שמתלבשים עליו; ולכן בני ובנותי היקרים, אם עוברים עליכם חרופין וגדופין, בזינות ושפיכות דמים, ורודפים אתם רשעים ארוירים, ראו לחזק את עצמכם מאד מאד, ותשמרו מאד על נעם חילוקכם, על אשר

הקדוש ברוך הוא חס ומרחם עליכם, ושוליח אליכם נחשים ועקרבים, שינשכו אתכם בלשונם הטעמה, כי דיקא אם תפלו את כל העobar עליכם מalgo הרשעים וקלוי העולם, ותקבלו את זה לכפרת עוננות, על-ידי-זה תזכו להזדקה ולבא אליו יתברך בלב אמת, לב ברור, לב מזקה, ותהי נעים כלים לקביל בהם אור זיו שכינה עוז יתברך. כי כל מה שאדם סובב יותר בזינות ושביכות דמים, חרופין וגופין מהחולקים עליהם, והוא מחזק את עצמו, על-ידי-זה זוכה להזדקה למורי, עד שנעשה כל מזקה לקביל בו הארת אין סוף ברוך הוא. הנה אמת שאני יודע, בני ובנותי היכרים, אשר בשעה שעוברים על האדם חרופין וגופין, צרות ויסורים, מריבות ומלחוקות, קשה לו מאי לאד לקביל דבר זה, עם כל זאת אם אתם רוצים להזדקה בזיקה עליון, ואם אתם רוצים להמשיך על עצמכם הארת זיו שכינה עוז יתברך, עליכם לקביל את כל אלו המRibot והמחלקות, החרופין וה גופין, שאתם סובלים — באבה ובשמה גדולה, ואז דיקא תזכו להמשיך על עצמכם או רה אין סוף ברוך הוא. כי באמת אי אפשר לזכות להגיעה אל בטל אמת אליו יתברך, כי אם כשותכה האדם לבטל את ישותו למורי, כי או רוחני, או רדק, או רצח ומצחץ, אי אפשר להשיג בשום

פניהם וואפן, כי אם כשהאדם בא אל בוחינת אין, שנעשה בטיל ומבטל בעיני עצמו, ונעשה כלא כלום ממש, ואל זה אי אפשר להגעה אלא על-ידי שוטובלים חרופין וגדופין, בזונות ושביכות דמים, מרשעים אරורים, נחשים ועקרבים, הנושכים בארס לשונם; ועל-כן, בני ובנותי היקרים, ראו לקבל את הכל, הינו כל מה שעובר עליהם לכפרת עונות, ותשמחו מאי בזה, ותדרשו כי דורון הקדוש ברוך הוא שולח לכם. ואם הייתם יודיעים אילו טובות עושם לכם אלה הנחשים והעקרבים המדברים עליהם, דורוניות הייתם נתנים להם, כי דיקא על-ידי שטובלים הכל לכפרת עונות, זוכים להכל בайн סוף ברוך הוא, ולהמשיך על עצמו ערבות, נעימות, ידידות, זיו חיים אלקותו יתברך.

יב.

בני ובנותי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר עליהם, כי עליהם לדעת, שבזה העולם צריכים לסלול הרבה מרירות וייסורים, עד שזכהם להרגיש ערבות נעימות, ידידות, זיו וחיות אלקותו יתברך, כי אדם הוא חמר גס ועב, גשמי וחמרי, והנפשה היא אור רוחני, עצם האzielות, וכי אפשר להציג שום אור וזיון וחיות רוחני, כי אם על-ידי ששוטובלים את הגוף הגשמי

וְהַחֲמָרִי הַמֶּלֶא חֲטָאים וְעֹוֹנוֹת וּפְשָׁעים, וְזֹה כָּל כָּל
הָצְרוֹת וְהַיּוֹרִים שָׁפֹבְלִים — הֵן מַעַצְמוֹ וְהֵן מַרְשָׁעים
אֲרוֹרִים, שָׁקְמִים וּמַחְרָפִים וּמַגְדָּפִים בְּחַרְופִּין וְגַדְופִּין
אֶת אֱלוֹ הַמְּשֻׁתּוֹקִים לְחֹזֶר אֶלָיו יַתְּבִּרְךָ; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקָּדוֹשִׁים (מִנְחֹות נְגָ): מָה זִית אִינּוּ מַוְצִיא שְׁמָנוֹ אֶלָּא
עַל-יִדִּי בְּתִיתָה, כִּי יִשְׂרָאֵל אַيִם חֹזֶרֶם לְמוֹטֵב אֶלָּא
עַל-יִדִּי יִסּוּרִים; וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנָոּתִי הַיּוֹקָרִים, בְּשָׁעה
שְׁבָאִים עַלְיכֶם יִסּוּרִים מְרִים, אֶל תִּתְּאַשֵּׂר כָּל, כִּי
סִימָן בַּיָּדֶם שַׁהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הִוא חַפְץ בְּכֶם, וּרְצָחָה
לְהַשְּׁפִיעַ עַלְיכֶם טוֹב אַמְתִי וּנְצָחִי בְּגִשְׁמִiot וּבְרוֹחַנִיות,
כְּמַאֲמָרָם זֶ"ל (ברכות ה). כָּל שַׁהַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הִוא חַפְץ
בּוֹ — מִקְבָּלוֹ בִּיסּוּרִים, אֶם קְבָּלָם — יַרְאָה זָרָע
יָאִרְיךָ יָמִים; וְדַיְקָא עַל-יִדִּי יִסּוּרִים מְרוֹרִים שָׁפֹבְלִים
בְּגִשְׁמִiot וּבְרוֹחַנִיות, חַרְופִּין וְגַדְופִּין, בְּזִיּוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת
דִּמִים, דַיְקָא עַל-יִדִּי-זֶה נְתַבְּפָרִים כָּל הָעֹוֹנוֹת, כִּי כָל
אֶלָו הַיּוֹרִים הֵם בְּשִׁבְיל פְּפָרָת עֹוֹנוֹת, כְּמַאֲמָרָם זֶ"ל
(שם): מָה שָׁן וְעַזְן עָבֵד יוֹצֵא בָּהֶם לְחַרְوت, יִסּוּרִים
שְׁמַמְרָקִים כָּל גַּוְפּוֹ שֶׁל אָדָם עַל אַחַת פֶּמֶה וּכְמָה
שְׁיֹצֵא לְחַרְות; וְעַל-כֵּן זוֹאת עַשְׂוֹ, בְּנֵי וּבְנָוּתִי הַיּוֹקָרִים,
בְּשָׁעה שְׁעוֹבָרִים עַלְיכֶם צְרוֹת וִיסּוּרִים, אֶל תִּבְעַטוּ, חַס
וּשְׁלוּם, בְּאֶלָו הַיּוֹרִים, אֶלָא תַּדְבִּקוּ אֶת עַצְמָמָכֶם יוֹתֵר
וַיּוֹתֵר בּוֹ יַתְּבִּרְךָ; כִּי כָל שָׁאָדָם סּוּבָל יִסּוּרִים מְרוֹרִים,

עליו לידע שדיקא זה יעשה אותו כסא להשרות בו שכינה עוז יתברך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, תהילים צד): צא וראה איזוהי דרכך. שambiliah את האדם לחיי העולם הבא? אלו היטורים. ואמרו (שם): חביבים יסורים לפניו הקדוש ברוך הוא, ששמו של הקדוש ברוך הוא חל על מי שהיטורים באים עליו, כי בשעה שאדם סובל יסורים מரורים, ואיןו בועט בהם, אלא בא אליו יתברך בלב נשבר ונדרפה, ושותפך את לבו ונפשו לפניו יתברך, שיחוס וירחם עליו, ויכפר עוננותיו המרבים, שחטא ופגם, על יدي זה זוכה שהקדוש ברוך הוא מיחדשמו עליו, ונעשה כסא לשכינה, כאמור זיל (בראשית ר' כ, ה): אין הקדוש ברוך הוא מיחדשמו על בריה בששהוא חי, אלא על בעלי יסורים; ועל כן בני ובנות היקרים! ראו לחזק את עצמכם על כל מה שעובר عليיכם, ותדברקו את נפשכם רק בו יתברך, ותקבלו את כל הבא עליכם בעבור פורת עונות.

יג.

בני ובנות היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מה שעובר عليיכם, בזינות ושפיכות דמים, צרות ויסורים, מരירות, עצמת נפש ומסירות, אשר מוסר אתכם רשות

מִרְשֵׁע הַמְצִיעָר אֲתֶכֶם כָּל-כֵּה, עַד שְׁקָשָׂה לְכֶם לְסֶבֶל.
 עַלְיכֶם לְדֹעַת, כִּי אֵין שׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלֹעַדְיוֹ יַחֲבֹרַךְ כָּל,
 וְהוּא יַחֲבֹרַךְ מִחְיָה וּמִהְווֹה וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה,
 וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי, מִדְבָּר — הֵם עַצְם עֲצָמִוֹת חַיּוֹת
 אַלְקוֹתוֹ יַחֲבֹרַךְ, וְהוּא יַחֲבֹרַךְ מִסְתָּפֵר בַּתּוֹךְ כָּל דָּבָר,
 וְהַכָּל כִּי שֶׁהָאָדָם יִמְשַׁךְ אַחֲרָיו, כִּי רַק בְּשִׁבְיל זֶה מַקִּים
 רְשָׁעִים אֲרוֹרִים, הַמְעִיקִים וּמִצְעָרִים וּמוֹסְרִים אֶת הָאָדָם
 בְּמַסִּירֹת וּכְיוֹן, הַכָּל כִּי לְשִׁבְרָה אֶת הַלְּבָב, כִּי לְשׁוֹבֵב
 וְלִחְזֹר אֲלֵיו יַחֲבֹרַךְ בְּלֹב אָמָת, לֹב שְׁלָם, לֹב נְשִׁבָּר בְּאַלְפִ
 רְסִיסִים, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה מַאֲדָם חַשׁוֹב אֲצִלוֹ יַחֲבֹרַךְ,
 כִּי כָל מָה שֶׁאָדָם יוֹתֵר שִׁבְור בְּעַצְמוֹ, וּמַרְגִּישׁ אֶת עַצְמוֹ
 הַגְּרוּעָה וְהַגְּמָךְ בְּיוֹתָר, וְאַפְּ-עַלְ-פִּיכְנָה הַוְּאָמָחָק אֶת
 עַצְמוֹ וּמַקְבֵּל הַכָּל לְכִפְרָת עֲוֹנוֹת, זֶה עַקְרָב שְׁעַשְׁעוּוֹ
 בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, כִּי לְמַעַלָּה בְּכָל הַעוֹלָמוֹת מִתְפָּאָרִים
 מַאֲדָם עַם כָּל אָדָם שְׁמֹסֵר אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרִי
 אֲלֵיו יַחֲבֹרַךְ, וְשׁוֹפֵךְ שִׁיחָ וְתִפְלָה לְפָנָיו יַחֲבֹרַךְ, שִׁיחָוָס
 וַיְרִיחָם עַלְיוֹן, וְאוֹזֵי יַזְכֵּה שִׁיחָכְפָּרוֹ לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וּמֵי
 שְׁסֻובֵל מִרְשָׁעִים אֲרוֹרִים, מוֹסְרִים הַמְעִיקִים וּמִצְעָרִים
 וּמִחְרָפִים וּמְגַדְּפִים אֶתְהוֹן, וּמַקְבֵּל הַכָּל לְכִפְרָת עֲוֹנוֹת,
 וּבוֹרַחַ רק אֲלֵיו יַחֲבֹרַךְ, זֶה עַקְרָב הַשְּׁבָח שֶׁל הַצְדִיקִים
 הַגְּדוֹלִים בְּמַעַלָּה נֹרָאָה וְגַפְלָאָה מַאֲדָם. וְאַרְיךְ שְׁתַדְעָוָן,
 בְּנֵי וּבְנֹותֵי הַיִּקְרִים, אֲשֶׁר עַל כָּל הַצְדִיקִים הַגְּדוֹלִים

בֶּמְעַלָּה נוֹרָאָה וּנְפָלָאָה מֵאָד עֲבָר בְּחִיָּהֶם מֵה שָׁעַבָּר,
שָׁמְסָרוּ אֹתָם רְשָׁעִים אֲרוֹרִים, וְהַעֲיקָן וְצָעָרוֹ וְחַרְפוֹ
וְגַדְפוֹ אֹתָם בְּרַבִּים, וְשִׁפְכוֹ אֶת דְּמָם כְּמִים, עַם כָּל
זֹאת חִזְקָה אֶת עַצְמָם בְּכָל מִינֵּי הַתְּחִזְקִיוֹת, וְלֹא נִפְלוּ
בְּדַעַתְם, אֲלֹא שָׁבוּ וְחִזְרוּ אֱלֹיו יִתְבְּרַךְ בְּלֹב אָמָת, בְּלֹב
שְׁלָמָם, דִּיקָא עַל-יְדֵי-זָה זָכוּ שְׁנַתְגָּלָתָה עַלְיָהֶם שְׁכִינַת
עַזּוֹ יִתְבְּרַךְ בְּגָלוּי נוֹרָא וּנְפָלָא מֵאָד, וּזָכוּ לְרוֹוח-הַקָּדָש
גָּלוּיָה, וְלִתְחֹזּוֹת בְּמַרְכָּבָה הַעַלְיוֹנָה; אֲשֶׁרִי מִי שִׁיכָּל
לְהַחְזִיק מַעַמֵּד בְּכָל מֵה שָׁעוֹבָר עַלְיוֹן, וְאַיִן נִשְׁבַּר
מִשּׁוּם דָּבָר שְׁבָעוֹלָם, רַק מִדְבָּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סָוף
בָּרוּךְ הוּא תָּמִיד, שָׁאוֹז יוּכָל לְזֹכּוֹת לְכָל זֹאת בְּשִׁלְמוֹת.

. יַד.

בְּנִי וּבְנוֹתִי הַיְקָרִים! רָאוּ לְחִזְקָן אֶת עַצְמָמָם עַל
כָּל מֵה שָׁעוֹבָר עַלְיָכֶם, וְאֶל תָּהִיו שְׁבוֹרִים מִשּׁוּם דָּבָר
שְׁבָעוֹלָם, כִּי עַלְיָכֶם לְדִעָת, שָׁכַל מֵה שָׁעוֹבָר עַלְיָכֶם
בּין בְּגִשְׁמִי וּבּין בְּרוֹחָנִי, כָּל עַצְבָּן וְכָל עַגְמָת נֶפֶשׁ,
הַכָּל בְּשִׁבְיל כְּפַרְתָּעָוּנוֹת; כִּי בְּאָמָת הָוּא יִתְבְּרַךְ אָב
הַרְחִמן, הַמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו וְרוֹצָחָה רַק לְהִיטִּיב לְכָלָם,
אֲך֒ מִתְּחִמָּת רַב הַחֲטָאים וְהַעֲוֹנוֹת וְהַפְּשָׁעִים שָׂאָדָם חָטָא
וְפָשָׁע נְגָדוֹ יִתְבְּרַךְ, עַל-יְדֵי-זָה גָּרָם לְעַצְמוֹ הַעַלְמוֹת
וְהַסְּתָרוֹת וּכְסֻויִים, שִׁיהִיא נִתְכֹּסֶה וּנְגַלֵּם וּנְסַתֵּר מִמְּנוּנוּ

אור זיו וחיות אלקיות יתברך, ועל-ידיך עוזר עליו
 מה שעוזר, ובזה שאדם סובל חרופין וגופין, צרות
 ויסורים, עניות ודקות ומרירות עצומה, והוא שיש
 ושמח, ומקבל את הכל לכפרת עונות, בזה בעצמו
 הכל מתחפה מהרע ונעשה כסא לטוב, כי כל מה
 שעוזר על האדם היא רק מחתמת שהקדוש ברוך הוא
 מרחים על בריאותו וחפץ בטובתם, ועל כן שולח לאדם
 יסורים קשים ומרים, כדי שיודע חמור בע"ב וגס,
 ויזכה להיות נעשה כליא לקבל בו אמפת זיו שכינתו
 עוז יתברך; ולכן רוא, בני ובנותי היקרים, לא להשבר
 מושום דבר שעוזר עלייכם, רק הדבקו עצמכם בו
 יתברך, ותרגלו את עצמכם לדבר עמו יתברך באשר
 ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, וכל מה שעוזר
 עלייכם תשיחו ותספרו לפניו יתברך, ותשתקו על
 החרופין והגופין שמחרפיין ומגדפיין אתכם, ותקבלו
 הכל לכפרת עונות, ואז תראו שהכל יתhapeך לטובה.
 וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש שוחר טוב, תהילים פו):
 כל מי ששומע קללה ישותק וספיק בידו למחות ולא
 מה, נעשה שטף להקדוש ברוך הוא; כי בזה שהאדם
 מקבל את כל החרופין והגופין והקללות שמחרפיין
 ומגדפיין ומקללים אותו לכפרת עונות, ישותק עלייהם,

סְלִיחָה וּמַחִילָה

בָּזָה מְגֻלָה, שֶׁאֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלֹעָדִי הַקָדוֹשׁ־בָרוּךְ־
הוּא, וְעַל־יְדֵיכֶךָ דִיקָא נְעַשָה שְׁתַף לְהַקָדוֹשׁ־בָרוּךְ־הוּא,
וְהַקָדוֹשׁ־בָרוּךְ־הוּא מְשֻׁפִיעַ עַלְיוֹ אַחֲרֶכָה שְׁפָע אָור וְזַיוּ
וְחַיּוֹת אֱלֹקִי; אֲשֶׁרִי מִשְׁזַׁחַת לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ דְבָרִים
אַלְוָה, וְזַחַת לְשַׁתְקָה וּלְסַבֵּל עַל כָל הַבָא עַלְיוֹ, הַינְנוּ
שְׁמַחְרָפִין וּמְגַדְפִין וּמְצַעֲרִים אֹתוֹ, וּמְקַבֵּל אֶת הַכָל
לְכִפְרָת עֲוֹנוֹת, נְכוֹן יְהִי לְבָבוֹ וּבְטוֹחָה, שֶׁלֹא יִזְ�וּ מִשְׁם,
עַד שִׁימְחָל לוֹ הַקָדוֹשׁ־בָרוּךְ־הוּא עַל כָל חֲטֹאָיו וּעֲוֹנוֹתָיו
שְׁחַטָא וּפְגָם; אֲשֶׁרִי לוֹ בָזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְבָא!

תִּם וּנְשִׁlim, שְׁבַח לְאָל בָּרוּא עַזְלָם!